

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne [datum] v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Hany Hrnčířové a soudců JUDr. Luboše Vlasáka a JUDr. Lenky Konopové odvolání státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v [obec], podané v neprospěch obžalovaných [jméno] [příjmení], narozeného [datum] v [obec], bytem [obec], [ulice a číslo], t.č. ve výkonu trestu ve věznici Kynšperk nad Ohří, a [jméno] [příjmení], narozeného [datum] v [obec], bytem [adresa], proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. října 2020, č.j. 73 T 2/2018-13048, a rozhodl

takto:

Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 11. 4. 2022, sp. zn. 4 To 49/2021, se doplňuje o chybějící výrok takto:

„ IV. Podle § 256 tr. ř. se odvolání státního zástupce, podané v neprospěch obžalovaných [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], zamítá.“

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 5. 10. 2020, sp. zn. 73 T 2/2018, byli uznáni vinnými obžalovaný [příjmení] [příjmení] pod bodem I. 1) pro přečin legalizace výnosů z trestné činnosti z nedbalosti podle § 217 odst. 1, 3 písm. a), b) tr. zákoníku, ve znění účinném do 31. 5. 2015, obžalovaný [jméno] [příjmení] pod body I. 2), I. 3), III. 3), III. 4), III. 5) pro pokračující zločin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b), odst. 4 písm. b), c) tr. zákoníku, ve znění účinném do 31. 5. 2015, dílem samostatně, dílem ve spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku a pod bodem III. 1) pro zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 3 tr. zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, ve znění účinném do 30. 6. 2016, obžalovaný [jméno] [příjmení] pod bodem II. pro zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 3 tr. zákoníku, ve znění účinném do 30. 6. 2016, ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, obžalovaný [jméno] [příjmení] pod bodem II. pro zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle §

240 odst. 1, 3 tr. zákoníku, ve znění účinném do 30. 6. 2016, ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, obžalovaný [jméno] [příjmení] pod bodem III. 2) pro přečin legalizace výnosů z trestné činnosti z nedbalosti podle § 217 odst. 1, 3 písm. a), b) tr. zákoníku, ve znění účinném do 31. 5. 2015, obžalovaný [jméno] [příjmení] pod bodem III. 3) pro zločin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b), odst. 4 písm. b), c) tr. zákoníku, ve znění účinném do 31. 5. 2015, ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, obžalovaný [jméno] [příjmení] pod bodem III. 3) pro přečin legalizace výnosů z trestné činnosti z nedbalosti podle § 217 odst. 1, 3 písm. a), b) tr. zákoníku, ve znění účinném do 31. 5. 2015, a obžalovaný [jméno] [příjmení] pod bodem IV. pro zločin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b), odst. 4 písm. b), c) tr. zákoníku, ve znění účinném do 31. 5. 2015, ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku. Obžalovanému [jméno] [příjmení] byl za výše uvedený trestný čin uložen podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání 6,5 roku se zařazením do věznice s ostrahou a podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech, včetně jejich zastupování na základě plné moci a dále v zákazu podnikání v oboru nákupu, prodeje a skladování pohonných hmot včetně jejich dovozu, a to na dobu 7 roků. Citovaným rozsudkem byli dále podle § 226 písm. b) tr. ř. zproštěni obžaloby obžalovaní [příjmení] [příjmení], [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení].

2. Proti napadenému rozsudku podali odvolání obžalovaní [příjmení] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] a státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v [obec], a to v neprospěch obžalovaných [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno] a [jméno] [příjmení]. Své odvolání státní zástupce směřoval do výroku o vině ve vztahu k obžalovanému [jméno] [příjmení], do zprošťujících výroků ve vztahu k obžalovaným [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno] a [jméno] [příjmení] a do výroku o trestu u obžalovaného [jméno] [příjmení].

3. O podaných odvoláních rozhodl Vrchní soud v Praze rozsudkem ze dne 11. 4. 2022, sp. zn. 4 To 49/2021, tak, že výrokem pod bodem I. podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. ř. zrušil napadený rozsudek u obžalovaných [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] toliko ve výrocích o trestu a podle § 259 odst. 3 tr. ř. znovu rozhodl o trestech u těchto obžalovaných, výrokem pod bodem II. podle § 258 odst. 1 písm. b), c), odst. 2 tr. ř. z podnětu odvolání státního zástupce napadený rozsudek zrušil ve zprošťujících výrocích ohledně obžalovaných [jméno] [jméno] a [jméno] [příjmení] v celém rozsahu a podle § 259 odst. 1 tr. ř. věc v rozsahu zrušení vrátil Městskému soudu v Praze k novému rozhodnutí a výrokem pod bodem III. podle § 256 tr. ř. zamítl odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení]. U obžalovaného [příjmení] [příjmení] pak bylo rozhodnuto samostatným usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 11. 4. 2022, sp. zn. 4 To 49/2021, o zastavení trestního stíhání obžalovaného z důvodu promlčení.

4. O odvolání státního zástupce, podaném v neprospěch obžalovaných [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], nebylo rozhodnuto samostatným výrokem. V případě obžalovaného [jméno] [příjmení] se odvolací soud plně ztotožnil se závěry soudu I. stupně, který obž. [příjmení] pro nedostatek subjektivní stránky podle § 226 písm. b) tr. ř. obžaloby zprostil, a proto odvolání státního zástupce, podané v neprospěch obž. [příjmení], shledal nedůvodným. Také v případě obžalovaného [jméno] [příjmení] odvolání státního zástupce, jímž se domáhal u tohoto obžalovaného zprísnění trestu odnětí svobody, nebylo shledáno důvodným. V této souvislosti pak lze v podrobnostech odkázat na body 33. a 35. odůvodnění rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 11. 4. 2022, sp. zn. 4 To 49/2021.

5. Dne [datum] byl předmětný spis Městského soudu v Praze sp. zn. 73 T 2/2018 předložen Vrchnímu soudu v Praze k rozhodnutí o odvolání obžalovaného [jméno] [jméno] a státního

zástupce Vrchního státního zastupitelství v [obec], podaného v neprospěch obžalovaných [jméno] [jméno] a [jméno] [příjmení], proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 2. 2023, č.j. 73 T 2/2018-15330; tato věc je u Vrchního soudu v Praze vedena pod sp. zn. 4 To 72/2023. Téhož dne byl Vrchnímu soudu v Praze předložen spis Městského soudu v Praze sp. zn. 73 T 4/2019-960 k rozhodnutí o odvolání státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v [obec], podaného v neprospěch obžalovaného [jméno] [příjmení], proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 2. 2023, č.j. 73 T 4/2019-918, přičemž se jedná o věc, která byla z původní trestní věci vedené pod sp. zn. 73 T 2/2018 vyloučena, tedy vyšetřovací spis je pro obě věci společný; tato věc je u Vrchního soudu v Praze vedena pod sp. zn. 4 To 71/2023. Zmíněná odvolací řízení dosud nebyla ukončena.

6. Z předloženého spisového materiálu bylo zjištěno, že v této trestní věci byla proti rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 11. 4. 2022, sp. zn. 4 To 49/2021, podána dovolání, mj. i dovolání Nejvyššího státního zástupce, podané ve prospěch i v neprospěch obviněných [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], a to z důvodu uvedeného v § 265b odst. 1 písm. l) tr. ř., neboť v napadeném rozsudku chybí výroky vztahující se k rozhodnutí o odvolání státního zástupce, podaném proti rozsudku soudu prvního stupně v neprospěch těchto obžalovaných (č.l. [číslo] a násl.). Soudem I. stupně nebyl spis s podanými dovoláními předložen Nejvyššímu soudu, protože dosud nebylo pravomocně rozhodnuto o skutečích všech obžalovaných. Lze dodat, že předložení spisu Nejvyššímu soudu s podanými dovoláními náleží ve smyslu ustanovení § 265h odst. 2 tr. ř. výlučně do kompetence soudu prvního stupně.

7. U Vrchního soudu v Praze se tedy aktuálně nachází celý předmětný spis, a to s řádně předloženými odvoláními dalších obžalovaných, o nichž je odvolací soud povinen v přiměřené lhůtě rozhodnout. Zároveň však tato situace umožňuje Vrchnímu soudu v Praze, aby zákonným procesním postupem napravil vadu svého rozsudku ze dne 11. 4. 2022, sp. zn. 4 To 49/2021, spočívající v chybějícím výroku o odvolání státního zástupce, podaném v neprospěch obžalovaných [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. 10. 2020, sp. zn. 73 T 2/2018.

8. V tomto směru považuje Vrchní soud v Praze za potřebné poukázat na aktuální usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 10. 2023, sp. zn. 5 Tdo 641/2023, v němž byla k dovolání nejvyššího státního zástupce mj. řešena stejná problematika, tedy chybějící výrok o odvolání státního zástupce podaného ohledně více osob, o nichž bylo rozhodnuto tímž rozsudkem, a to tak, že Nejvyšší soud podle § 265l odst. 2 a § 265m odst. 1 tr. ř. per analogiam doplnil usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 16. 2. 2023, sp. zn. 4 To 2/2023, o chybějící výrok. V odůvodnění cit. usnesení poukázal Nejvyšší soud na to, že, podle § 254 odst. 4 tr. ř. platí, že byla-li odvoláním napadena část rozsudku týkající se jen některé z více osob, o nichž bylo rozhodnuto tímž rozsudkem, přezkoumá odvolací soud uvedeným způsobem jen tu část rozsudku a předcházejícího řízení, která se týká této osoby. Jak Nejvyšší soud vyslovil ve svém rozhodnutí uveřejněném pod [číslo] Sb. rozh. tr., ze zásad, které ve smyslu citovaného ustanovení vymezují přezkumnou pravomoc odvolacího soudu, mimo jiné vyplývá, že o odvolání státního zástupce podaného ohledně více osob, o nichž bylo rozhodnuto tímž rozsudkem, musí odvolací soud rozhodnout tak, aby bylo zřejmé, že je rozhodnuto výrokem o odvolání ohledně každé z těchto osob. Takové odvolání je třeba chápat jako odvolání skládající se z tolika samostatných částí, kolika osob se týká, takže o tomto odvolání není rozhodnuto jako o celku a účinky rozhodnutí odvolacího soudu ve vztahu k jednotlivým osobám nelze dovozovat z toho, jak bylo rozhodnuto o odvolání ohledně některých z nich. To také znamená, že v případě, že odvolací soud shledá důvodným takové odvolání jen u některé z osob, odvolání ohledně dalších podle § 256 tr. ř. zamítne. Pouhé vypořádání tohoto opravného prostředku týkajícího se dvou ze čtyř spoluobviněných v odůvodnění rozhodnutí vrchního soudu rozhodně nelze považovat za dostačující a je také v rozporu se zněním ustanovení § 254 odst. 4 tr. ř. i s jeho výkladem v rozhodnutí č. 34/2000 Sb. V tomto ohledu tudíž bylo dovolání nejvyššího státního zástupce

podáno důvodně, neboť napadené usnesení Vrchního soudu v Praze je zatíženo vytýkanou vadou chybějícího výroku.“

9. V intencích cit. usnesení Nejvyššího soudu nutno uvést, že i v daném případě nebylo, v rozporu se zněním ustanovení § 254 odst. 4 tr. ř. i s jeho výkladem v rozhodnutí č. 34/2000 Sb., rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 11. 4. 2022, sp. zn. 4 To 49/2021, o odvolání státního zástupce podaného ohledně více osob, o nichž bylo rozhodnuto tímž rozsudkem, rozhodnuto odvolacím soudem tak, aby bylo zřejmé, že je rozhodnuto výrokem o odvolání ohledně každé z těchto osob, neboť vedle výroku, jímž odvolací soud z podnětu odvolání státního zástupce napadený rozsudek zrušil ve zprošťujících výrocích ohledně obžalovaných [jméno] [jméno] a [jméno] [příjmení] v celém rozsahu a jejich věc vrátil Městskému soudu v Praze k novému rozhodnutí, neučinil vrchní soud o odvolání státního zástupce, podaném v neprospěch obžalovaných [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], žádné rozhodnutí. Z odůvodnění rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 11. 4. 2022, sp. zn. 4 To 49/2021, pak lze dovodit, že tento řádný opravný prostředek posoudil vrchní soud jako nedůvodný (viz body 33. a 35.). Za daných okolností bylo tedy třeba ještě pojmout do výroku rozhodnutí, že podle § 256 tr. ř. se odvolání státního zástupce, podané v neprospěch obžalovaných [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], zamítá.

10. Z výše uvedených důvodů Vrchní soud v Praze ve veřejném zasedání znovu projednal odvolání státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v [obec], podané v neprospěch obžalovaných [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. 10. 2020, č.j. 73 T 2/2018-13048, a rozhodl tímto rozsudkem tak, že rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 11. 4. 2022, sp. zn. 4 To 49/2021, doplnil o chybějící výrok: „IV. Podle § 256 tr. ř. se odvolání státního zástupce, podané v neprospěch obžalovaných [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], zamítá.“

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není žádný další řádný opravný prostředek přípustný. Lze však proti němu podat dovolání ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí, proti němuž dovolání směřuje. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni, rozhoduje o něm Nejvyšší soud ČR. Nejvyšší státní zástupce může podat dovolání pro nesprávnost kteréhokoli výroku ve prospěch i neprospěch obžalovaných, obžalovaní jen pro nesprávnost výroku, který se jich bezprostředně dotýká, a to pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť by bylo takto označeno. Nezbytný obsah dovolání je vymezen v ustanovení § 265f tr. ř. Dovolání je možno podat jen z důvodů uvedených v ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až m) tr. ř., přičemž důvody dovolání je možno měnit jen po dobu běhu dovolací lhůty.

Praha 18. prosince 2023

JUDr. Hana Hrnčířová senátu
předseda senátu